

DOPISL

VII. Celje.

Iz mestne osnovne šole nas je mnogo dečkov v Marijinem vrtcu. Lani je bil prvi slovesni sprejem. Samo najboljši so bili sprejeti. Jaz sem bil tudi tako srečen. Dobili smo svetinjice; te nosimo zdaj pri vsakem sestanku. Nekateri člani Marijinega vrtca gredo večkrat na mesec k svetemu obhajilu. Sveto obhajilo darujemo na tisti namen, ki ga nam priporoči naš gospod katehet. V postnem času smo posebno prosili Jezusa pri svetem obhajilu, da bi opravili vsi odrastli prebivalci celjskega mesta dobro velikonočno spoved. — »Angelčka« imamo zelo radi. Škoda, da ne izhaja vsak mesec! V našem Marijinem vrtcu ima »Angelček« 100 naročnikov.

* Učenec petega razreda.

VIII. Vič.

Naj tudi me povemo svojim sestricam, kako je v našem Marijinem vrtcu. Okolu 120 deklic se udeležuje shodov, ki jih imamo ob nedeljah popoldne. Shod vodi gospod katehet. Pri shodih molimo, pojemo, deklamujemo. Gospod katehet pa nam pripoveduje o Mariji. K svetemu obhajilu gredo vsak mesec, včasih še vsak teden. Ob sobotah zvečer pa pojemo na koru pri litanijah. Rade beremo tudi »Angelček« in »Vrtec«. Težko čakamo vsake nove šte-

vilke in pogosto povprašujemo, kdaj bo izšel. Lepo je v Marijinem vrtcu, in veselimo se, kadar imamo shod. Saj to je najlepše, kar imamo.

Dorica Kos,
učenka IV. b razreda na Viču pri Ljubljani.

IX. Kranj.

Umrli součenki Anici v spomin.

Na gorenjskih tleh si vzrastla, ti nežna cvetka. Razcvitala si se prečudno lepo, svojcem v srečo, nam v veselje in ponos.

Pa padla je mrzla slana in te je umorila. Nedolžno tvojo dušico je odvedel angel v boljšo domovino. Zate je to sreča; a nas, ki smo te tako globoko ljubile, ostavljaš v globoki, srčni boli. Preveč smo te ljubile, da bi te mogle z mirnim srcem pozabiti. V obilih solzah po tebi nam je edina tolažba sladki spomin na tvoje nedolžno življenje. Zato pa, Anica, vzor učenke, ostaneš nam v neizbrisnem spominu. Naj ti bo lahka zemljica!

Šorli Elza,
učenka V. razreda v Kranju.

A. Čebular:

Mrtva mucka.

Bingale, bongale —	Miška svetila bo,
mucka je mrčkala!	ptičice pele
Dajte na ramo	bodo pogrebne
škatljico meni,	pesmi vesele:
da jo ponese	vódica biserna,
v ložec zeleni,	dobro kosilce
potlej pa v jamo!	poslej pri teti
	bo za plačilce.

